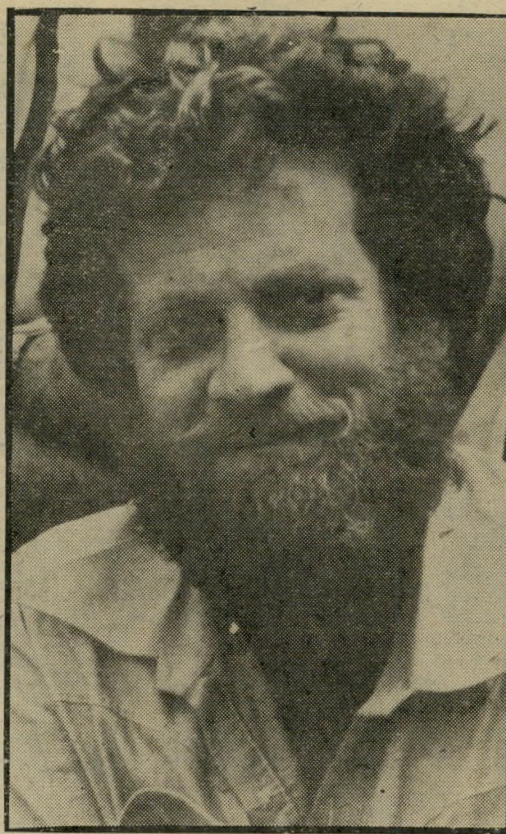

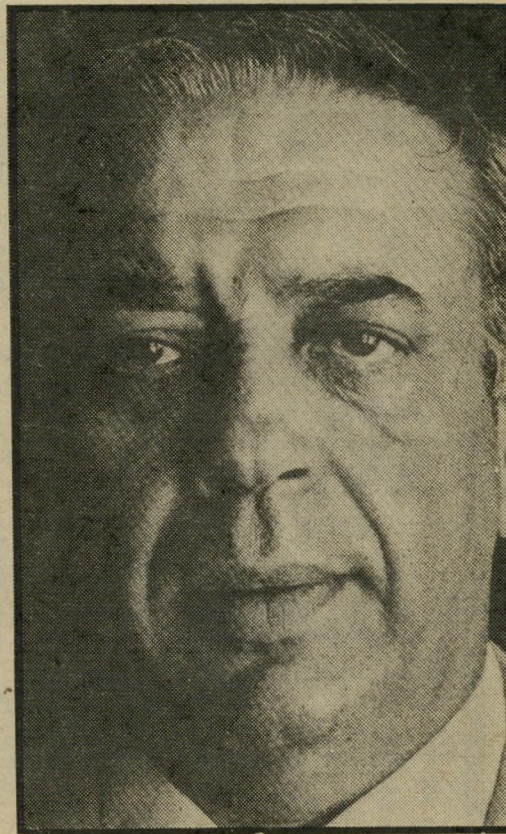
מרדכי בן-פורת:

„רובנו מעדיפים להצטרף למיפלגת העבודה!“

יצחק רגב:

„אני חושש שמישהו ילחץ על ההדק!“

בומה שביט:

„החוק החדש הופך אותנו לספסרי-בורסה!“

אחרי שראש-הממשלה, מנחם בגין, קרא לגאולה כהן „מנהיגת ההיסטוריה“, ואחרי שסמך את ידו על החלטת שר-הביטחון, אריק שרון, לסגור את פיתחתי רפיח ודרום-סיני, ספק אם יצליח להגשים את תוכניתו לצרף לממשלה את תנועת התחיה. נותרה, אם כך, תנועת התל"ם היתומה מאב.

פניתי אל אחד ממנהיגי התנועה, מרדכי בן-פורת ושאלתי אותו:

● **מה מונע מכם להצטרף לקואליציה עם ממשלת הליכוד?**

יש שיקולים שונים, ביניהם שיקולים אידיאולוגיים. הדבר עדיין לא סוכם. רק ביום החמישי נתכנס ונשקול.

● **מהם השיקולים נגד?**

עניין יהודה ושומרון, נושא האוטונומיה, הכלכלה. זה הכל?

● **אילו היתר מופלגת העבודה מחליטה להצטרף לממ?**

שלת לליכוד לאומית, לא היתר הלנו בעיה. רובנו היינו מעדיפים להצטרף למיפלגת העבודה ולא לליכוד.

● **אם תצטרפו לקואליציה, לאיזה תיק אתה נושא עניין?**

עוד לא הגענו לזה. איפה שאוכל לשרת, אשרת. שאלת הכסא היא מישנית.

● **להערכתך, ביום-החמישי תחליטו להצטרף או לא להצטרף?**

אני לא יכול להגיד לך שום דבר. מה שאני כן יכול להגיד, הוא כי התנועה שלי, שהלכה איתי לבתי-רות ב'77, והשומרת לי אמונים בתל"ם, המליצה פה אחד להצטרף לממשלה.

● **מה דעתך על החלטת מיפלגת העבודה שלא להצטרף לקואליציה?**

אני משוכנע שעשתה שגיאה.

אשר יגורנו בא. חל ימית לא יתפנה בשקט. בעיני רתה האדיבה של הממשלה מתנהלות שם הפגנות, אנשי-הימין מתסיסים את הרוחות, חיילי צה"ל עומדים נבוכים ואינם יודעים כיצד לנהוג. תושבי המור-שבים ותושבי העיר ימית יצאו מבתיהם. האווירה מתור-חה ולא נותר לחכות אלא לאיש שירה את הירייה הראשונה.

● **שאלתי את איש מושב נאות-סיני, איציק רגב: מה אתה עושה כדי להרגיע את הרדיחות?**

פגשתי אנשים, ניסיתי לשכנע אותם להירגע. ניסיתי לשכנע אותם כי הדבר האחרון שלו אנו זקוקים כעת הוא שתפרוץ מלחמת אחים.

● **יש סכנה שתפרוץ?**

אנשים יושבים פה על מים רותחים, והקיטור יוצא בכל מיני צורות. בינתיים, המתונים שבינינו שולטים במצב. ברגע זה ממש יש לי הרגשה שמישהו עוד ינצל את האווירה המתוחה. אני חושש שמישהו עוד ילחץ על ההדק ויפגע בחיילי צה"ל.

החוק החדש, הקובע כי בעלי-חברות ישלמו מס על רווחיהם בבורסה ובסחר ניירות-ערך, עורר את חמתם של התעשיינים. פניתי אל התעשיין בומה שביט ושאלתי אותו:

● **האם אינך חושב כי החוק החדש מוצדק?**

כשאצלנו רוצים להרוג את החריג, הורגים את כולם. אז בסדר, יש תעשיין יוצאי-דופן — אחד שסותר בבורסה. אין ספק שמי שלקח הלוואה וסחר בה בבורסה, צריך לטפל בו. אבל מה עם אותם עשרות מיפעלים שקיבלו מיקדמה על-חשבון הזמנה, וכדי להבטיח את ערך הכסף שמרו עליו בניירות-ערך? כדי להתגונן מפני האינפלציה שמרו את כספם במניות או בדולרים? מה עם אלה? הרי ברגע שאותם מיפעלים יצטרכו לשלם מס הם מחוסלים!

את יודעת מה יקרה כעת? אנשים יהפכו את הכסף לכסף פרטי והכסף ייצא לחשבונות הפרטיים ולא לתעשייה. כשאת מסתכלת על מאזני החברות הגדולות, המיפעלים הגדולים, ורואה שהם לא בהפסד — מדוע הם לא בהפסד? מכיוון שהצליחו לשמור על ערך כספם.

● **האם אינך נפגע מכך שתדמית התעשיינים הופכת כיום לתדמית ספסרי-בורסה?**

לקח לנו שנים לצאת מתדמית של חנוונים, ספסרים ולבלרים. ומה עושה החוק החדש? במחירי-מכניס אותנו בחזרה לעסק הזה. החוק החדש הופך אותנו לספסרי-בורסה. את יודעת מה? אם עד עכשיו היתה לנו תדמית לא מוצדקת של ספסרי-בורסה, עכשיו לפחות התדמית תהיה מוצדקת, בזכות החוק החדש.